

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Maklári Iván ügyvéd /1065 Budapest, Podmaniczky u. 19./ által képviselt felperesnek a Pest megyei Kormányhivatal /1052 Budapest, Városház u. 5-7./ - mint a Közép-magyarországi Regionális Államigazgatási Hivatal jogutódja - alperes ellen működési engedély tárgyában hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indított perében - mely perbe az alperes pernyertességének érdekében a dr. Landes Judit /1111 Budapest, Bertalan L. u. 11./ által képviselt beavatkozó beavatkozott - a Pest Megyei Bíróság 1.K.26.796/2008/15. számú, 2009. október 13-án kelt jogerős ítéletével szemben az alperesi beavatkozó által 16. sorszámon előterjesztett felülvizsgálati kérelem elbírálása folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Pest Megyei Bíróság 1.K.26.796/2008/15. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a Legfelsőbb Bíróság az alperesi beavatkozót, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 30.000 /harmincezer/ forint felülvizsgálati eljárási költséget, továbbá az államnak - külön felhívásra - 36.000 /harminchatezer/ forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az első fokon eljáró Város Önkormányzatának Jegyzője a felperes 2007. március 1-jén és április 17-én kelt beadványai alapján a beavatkozó részére, Szabadság út 15. szám alatti cukrászda üzletre, 12.550-2/97. nyilvántartási számon, 1997. október 29-én kiadott működési engedély felfüggesztése iránti eljárásban a felperes kérelmét XIII/630-13/2007. számú, 2007. június 14-én kelt határozatával elutasította.

Az első fokon eljáró kereskedelmi hatóság határozata ellen benyújtott felperesi fellebbezést az alperesi jogelőd B-42-

3062/2008. számon, 2008. február 13-án hozott határozatával elutasította, és az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

Az alperesi határozat a felperes - mint a perbeli ingatlan társtulajdonosa - fellebbezésének elbírálása során figyelemmel volt az üzletek működéséről és a belkereskedelmi tevékenység folytatásának feltételeiről szóló 4/1997. /I. 22./ Kormányrendelet /a továbbiakban: R1./ rendelkezéseire, valamint az időközben, a működési engedély kiadását követően hatályba lépett, az üzletek működésének rendjéről, valamint az egyes, üzlet nélkül folytatható kereskedelmi tevékenységek végzésének feltételeiről szóló, 133/2007. /VI. 13./ Kormányrendelet /a továbbiakban: R2./ rendelkezéseire.

A felperes társtulajdonosként mind a működési engedéllyel rendelkező cukrászüzlet, mind az ingatlanon működő, alperesi beavatkozó cukrászüzem működését kifogásolta.

Ezzel összefüggésben az alperesi határozat azt állapította meg, hogy az első fokon eljáró hatóság helyesen tette át a cukrászüzem működésének kifogásával összefüggő kérelmet a Fővárosi és Pest Megyei Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatalhoz, tekintettel arra, hogy a 274/2006. /XII. 23./ Kormányrendelet 10. § c/ pontja szerint ez a hivatal jár el állategészségügyi hatósággként, az étel-miszer-előállító, elosztó, állati eredetű étel-miszert feldolgozó üzemek és állati eredetű étel-miszer nagykereskedelmét végző létesítmények kapcsán.

A korábbi működési engedéllyel összefüggésben az alperes megállapította, hogy annak kiadására a korábban hatályban volt, az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvény /a továbbiakban: Áe./ rendelkezései szerint került sor, mely törvény 71. §-ában a felügyeleti intézkedés megtételére biztosított egy év már eltelt, ezért az alperesi beavatkozó működési engedélyének kiadásával befejeződött engedélyezési eljárást az alperes már nem tudja felülvizsgálni.

A korábbi működési engedély feltételeivel összefüggő tényállás vizsgálata - az alperes szerint - nem jelen eljárás tárgyát képezi. Az alperes utalt még az építménnyel összefüggő építésrendészeti intézkedés iránti felperesi kérelemre, megállapítva, hogy határozata meghozatalakor az azzal összefüggő elsőfokú döntés még nem emelkedett jogerőre.

A kérelmét elutasító elsőfokú határozatot helybenhagyó alperesi határozattal szemben a felperes terjesztett elő keresetet, kérve a határozat - elsőfokú határozatra is kiterjedő - hatályon kívül helyezését, és másik elsőfokú hatóság kijelölésével új közigazgatási szerv új határozat meghozatalára kötelezését.

Álláspontja szerint az első- és másodfokú határozatok több jogszabályt is megsértettek, így az R2. 3. § /2/ bekezdését is, mely felsorolja, hogy a működési engedély iránti kérelemben mit kell megjelölni, és ahhoz mit kell mellékelni.

E rendelkezés f/ pontja értelmében közös tulajdon esetén a tulajdonostárs, illetve hasznélvezet esetén a hasznélvező hozzájáruló nyilatkozata szükséges. Hangsúlyozta a felperes, hogy sem a cukrászda létesítésénél, sem a cukrászüzem megépítésénél a működési engedély kiadásakor az elsőfokú hatóság a tulajdonosi, illetve hasznélvezői hozzájárulást nem követelte meg, annak ellenére, hogy tisztában voltak azzal, hogy a perbeli ingatlan osztatlan közös tulajdonát képezi a felperesnek, az alperesi beavatkozóknak, továbbá a felperes tulajdonrészén hasznélvezeti jog áll fenn.

Az eljáró megyei bíróság - a felperes keresetének helyt adva - az alperes határozatát, az elsőfokú határozatra is kiterjedően, hatályon kívül helyezte, és a közigazgatási szervet új eljárásra kötelezte.

Döntése meghozatalánál figyelemmel volt arra, hogy mind az R1., mind az R2. mellékletében, 2120 üzletkőr alatt, jelöli meg a cukrászdát azzal, hogy jellemzően saját készítésű cukrászati készítmények, édesipari termékek, hideg ételek helyben fogyasztása is biztosított.

Az alapul fekvő jogszabályok figyelembevételével a bíróság jogerős ítéletében megállapította, hogy mind az első-, mind a másodfokú hatóság tévesen jutott arra a következtetésre és jogértelmezésre, hogy a működési engedély kiadására vonatkozóan a jegyző nem rendelkezik hatáskörrel.

Az állategészségügyről szóló 2005. évi CLXXVI. törvény rendelkezéseinek figyelembevételével megállapította, hogy a perbeli cukrászda, illetve cukrászüzem működésével összefüggésben az állategészségügyi hatóságok működési engedély kiadására, működés engedélyezésére az ismertett, és az alperes által figyelembe vett jogszabályi rendelkezések alapján nem, hanem csak a már engedélyezett üzem nyilvántartásba vételére rendelkeznek hatáskörrel.

A megkeresett szakhatóság - a jogerős ítélet indokolása szerint - egyértelműen arra utalt, hogy megkeresésre vette nyilvántartásba az egyébként működési engedéllyel rendelkező üzletet.

A bíróság megállapította, hogy a működési engedély felülvizsgálatára a működési engedély kiadására hatáskörrel rendelkező jegyzőnek az R1. és R2. szabályai szerint hatásköre volt.

A jogerős ítélet szerint az alperes tévesen értelmezte a Kormányrendeleteket, a törvény szabályait, de ezen túlmenően a tényállást sem derítette fel kellőképpen, a felperes beadványát átértelmezve nem tette vizsgálat tárgyává, hogy hogyan alakult ki önállóan a cukrászda és a cukrászüzem működési engedélyének kérdése.

E tekintetben az alperesi és az elsőfokú határozat megsemmisítése következtében a beadvány folytán az elsőfokú hatóságnak új eljárás során teljes körűen tisztáznia kell a tényállást.

A jogerős ítélettel szemben az alperesi beavatkozó terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben annak hatályon kívül helyezését, és új érdemi döntésben a felperesi kereset elutasítását kérte.

A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban: Pp./ 206. §-át jelölte meg a jogszabálysértés alapjaként. Emellett hangsúlyozta, hogy az eljáró megyei bíróság - a felperes keresetének helyt adó jogerős ítélete meghozatalakor - tévedett.

A felülvizsgálati kérelemben ezen túlmenően részletesen ismertetve az alperesi beavatkozó az elsőfokú és az alperesi döntést megelőzően tényeket, több mint 12 évre visszamenően a tulajdonostársak között lezajlott vitát, a tulajdonosi vitán túlmenően a működési engedély különböző állapotait, stádiumait, további jogszabályi rendelkezéseket azonban a jogerős ítélettel kapcsolatban nem jelölt meg.

Hangsúlyozta emellett, hogy a 2007-ben hatályba lépett R2. az, amely a tulajdonostárs, illetve a haszonélvező hozzájárulását kifejezetten előírja; ez azonban a korábbi működési engedéllyel az alperesi beavatkozó által megszerzett jogokat már nem érintheti.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a felülvizsgálati kérelem elutasítását kérte, hangsúlyozva, hogy a Pp. 270. § /2/ bekezdése értelmében a jogerős ítélet felülvizsgálatát csak jogszabálysértésre hivatkozással lehet kérni.

Miközben a felperes szerint a beavatkozó felülvizsgálati kérelmében ugyan hivatkozott arra, hogy az ítélet jogszabálysértő volt, azonban erre vonatkozóan a hosszas indokolásban egy jogforrási helyet sem jelölt meg, amelynek hiányában - álláspontja szerint - a felülvizsgálati kérelmet érdemben nem lehet elbírálni.

Ellenkérelmében a felperes utalt arra, hogy - a beavatkozótól eltérően - a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény /a továbbiakban: Ptk./ 139-146. §-ában a tulajdonosnak biztosított jogok a társtulajdonost is megilletik az osztatlan közös tulajdonban álló ingatlanon. Ezzel összefüggésben a cukrászüzem létesítésétől a cukrászda kialakításáig a felperes jogelődje folyamatosan tiltakozott, a Ptk. szerinti jogaival élni kívánt.

Rámutatott, hogy a felperes - mint tulajdonostárs - hozzájárulásának hiányában sem a cukrászda, sem a cukrászüzem az ingatlan-nyilvántartásban feltüntetve nincs.

Állította, hogy a közös tulajdon megszüntetésével kapcsolatban hivatkozott - a beavatkozó által említett - egyezség nem jött

létre, tekintettel arra, hogy a megállapított megváltási árat a beavatkozó a felperesnek nem fizette meg; ezen túlmenően lényeges körülményként említette még azt, hogy a vételár-kiegyelítést igazoló okirat hiányában a beavatkozó tulajdonjogát eredménytelenül próbálta bejegyeztetni az ingatlan-nyilvántartásba.

A felülvizsgálati kérelmet a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 274. § /1/ bekezdése alkalmazásával tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Pp. 275. § /2/ bekezdése értelmében a Legfelsőbb Bíróság a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül.

A Pp. 272. § /2/ bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelemben nem csak meg kell jelölni a felülvizsgálati kérelemmel érintett határozatot, hanem elő kell adni - a jogszabálysértés megjelölése mellett -, hogy a fél a határozat megváltoztatását mennyiben, és milyen okból kívánja.

A Pp. 270. § /1/ bekezdése folytán alkalmazandó általános szabályok között elhelyezkedő 164. § /1/ bekezdése szerint a per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valónak fogadja el.

Mindezek figyelembevételével a felülvizsgálati kérelemben az azt előterjesztő félnek kell megjelölnie azt a jogszabályi rendelkezést, melyet - megítélése szerint - a jogerős ítélet sért, továbbá elő kell adnia azokat a bizonyítékokat, érveket, amelyek alapján ez a jogszabálysértés alappal állítható.

A felülvizsgálati kérelemben az alperesi beavatkozó a jogerős ítéletben elfoglalt jogértelmezéstől eltérő álláspontját hangsúlyozta, megemlítve a Pp. 206. §-ának /1/ bekezdését, melyet a jogerős ítélet sért. Erendelkezés szerint a bíróság a tényállást a felek előadásának, és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg, a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli, és meggyőződése szerint bírálja el.

Mivel a Pp. 275. § /1/ bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének helye nincs, a Legfelsőbb Bíróság a tények ismételt megállapítására, a tények alapjául szolgáló bizonyítékok újabb mérlegelésére, azaz a jogerős ítélet felülmérlegelésére nem jogosult.

A Pp. 206. § /1/ bekezdésén alapuló - a bizonyítékok és a tényállás-megállapítás mérlegelésének okszerűtlenségét állító - felülvizsgálati kérelemben elő kell adni az erre irányuló

indokokat. E jogszabályi rendelkezés alapján a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésére csak akkor van lehetőség, ha a bizonyítékok mérlegelése a logika szabályaival ellentétes, kirívóan okszerűtlen; azonban ezt is a kérelmet előterjesztő félnek kell bizonyítania.

A felülvizsgálati kérelemben - ahogy erre a felperes ellenkérelmében is felhívta a figyelmet - azonban ilyen beavatkozási előadásra nem került sor.

Mivel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletben foglalt tényállás felülmérlegelésére nem jogosult, ezért a felülvizsgálati kérelem keretei között eljárva, a Pp. 275. § /3/ bekezdése alapján a felülvizsgálni kért határozatot hatályában fenntartotta.

A Pp. 270. § /1/ bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelmet sikertelenül előterjesztő alperesi beavatkozót marasztalta a Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati eljárás költségében. Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény /Itv./ 39. § /1/ bekezdés d/ pontja szerinti pertárgyérték alapján, az 50. § /1/ bekezdése figyelembe vételével, és a 6/1986./VI.26./ IM rendelet 13. § /2/ bekezdése alapján a Legfelsőbb Bíróság kötelezte a pervesztes felperest az Itv. 62. § /1/ bekezdés h/ pontján alapuló tárgyi illetékfeljegyzési jogra tekintettel a le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére.

Budapest, 2011. január 26.

Dr. Buzinkay Zoltán sk. tanácselnök, Dr. Patyi András sk. előadó bíró, Dr. Fekete Ildikó sk. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő